

NYBORG VOLDSPILS HISTORIE ÅR FOR ÅR

Redaktion: Kaj og Tove Bonde

(Eventuelle tilføjelser eller ændringer kan sendes til: bonde.kato@mail.dk)

1982

”CAN CAN”

LIBRETTO/TEKST: ABE BURROWS

MUSIK OG SANGTEKSTER: COLE PORTER

Premiere på Schubert Theatre på Broadway i maj 1953

Instruktion og oversættelse: Erik Bent Svendlund

Dirigent: Kaj Kruse

Korinstruktør: Ingrid Grønnegaard Knudsen

Danseinstruktør og koreograf: Elisabeth Winkler

Scenograf: Søren Hansen

Repetitører: Esther Didriksen og Reginaldo Pulli

Scenograf: Søren Hansen

HANDLING:

Vi er i året 1893.

Dansestedet ” Bal du Paradis” i Mont-Martre, ejet af La Mome Pistache, trues af lukning på grund af den selvretfærdige dommer Aristide Forestier.

Han føler sig stødt på grund af den skandaløse, men yderst populære Can-can. Dommeren sender politiet hen for at chikanere ejeren og danserne, men betjentene synes så godt om danserne, at de kun modvilligt vil vidne mod dem i retten.

Dommeren beslutter derfor at samle bevismateriale selv, og tager på en tur til klubben. Mens han er der, forelsker han og La Mome sig i hinanden. Han prøver at skjule sin identitet, men pigerne genkender ham. Han ser Can-can`en og sikrer sig fotografier af den skandaløse dans. La Mome og danserne bliver sendt i fængsel!

En af danserne, Claudine, der er vaskeripige om dagen, er blevet forfulgt af Hilaire, en kunstkritiker, der planlægger at holde et celebret bal i klubben.

Claudine, som elsker en billedhugger, Boris, arrangerer en middag med Hilaire, så hendes udkårne kan få en rigtig god kritik.

Men - med ejeren og danserne bag lås og slå, kan ballet jo ikke finde sted. Dommeren kæmper med konflikten mellem de moralske skrupler og hans kærlighed til La Mome.

Til sidst afgør han, at ”obskønitet kommer an på øjnene, der ser.” Han tilskynder hende til at forsvinde, men en journalist får et foto af ham og La Mome, hvor de kysser hinanden – skandale for dommeren!

Hilaire kritiserer først Boris`s skulpturer, men det lykkes kunstneren at udfordre kritikeren til en duel, og det ender med, at Hilaire skriver overstrømmende om Boris`s værker.

Dommer Aristide mister sit embede som dommer, men La Mome og pigerne går alle sammen til retten sammen med ham, og de vinder alle deres sager!

ROLLELISTE:

La Mome Pistache

Vibeke Krogsgaard

Dommer Aristide Forestier

Carl Jensen

Claudine

Annemette Kiær

Boris, billedhugger

Bjarne Nielsen

Hilaire Jussac, kritiker

Torben Iversen

Theophile

Erling Rasmussen

Hercule

Jørgen Johansson

Etienne

Wilhelm Stender

Celestine

Dorrit Keller

Marie

Linda Boel

Gabrielle

Bente Karin Jensen

Retspræsident Henry Marceaux

Hans Kellermann

Dommer Paul Barriere

Svend Falkenberg

Skriveren

Hans Leo Hansen

Anklageren

Søren Clemmensen

Cafètjener
Modellen
Mimi
Doktoren
En nonne
Retstjeneren
Anden tjener
Betjent
Betjent
Dansere:

Lars Nicolaisen
Marianne Hansen
Ulla Nielsen
Hans Leo Hansen
Kirsten Kraglund
Lars Nicolaisen
Hans Leo Hansen
Poul Jørgensen
Leif "Busser" Jensen

Vibeke Feldt, Betty Hill, Ulla Hedager, Anette Pommerencke, Helle Ljungkvist, Ann Berit Lund, Jesper Madsen, Elisabeth Winkler, Benny Holton, Finn Ekelund, Ole Skov, Lars Rasmussen, John Gormsen.

LØST OG FAST OM FORESTILLINGEN:

Instruktøren Erik Bent Svendlund skrev i sit forord til forestillingen, at Eros er hovedpersonen i denne forestilling, hvor kvinder i netstrømper giver dem større magt end i et par røde hjemmegjorte uldsokker!

Eros, dette sære uimodståelige væsen, har leget kispus med voldspillerne, har forført dem, forkælet dem det ene øjeblik og bragt dem til at svæve i det næste! Eros er lunefuld og dejlig!

La Mome Pistace: Vibeke Krogsgaard

1982

Boris, billedhugger: Bjarne Nielsen / Claudine: Annemette Kjær
Hilari Jussac, kritiker: Torben Iversen 1982

**La Mome Pistace og
Dommer Aristide Forestier:
Carl Jensen**

1982

Masser af pikanteri og dejlige melodier skal nok lokke folk til årets voldspil. Der regnes med ca. 30.000 tilskuere.

Guf for fynske husarer

■ NYBORG: De fynske husarer vil fra tirsdag og tyve aftener frem strømme til Nyborg Vold. Årets voldspil, »Can can«, Cole Porters mest populære musical, byder på letbenet, dristig handling, god musik, men først og fremmest på søde piger i lette gevanter, sorte strømpebånd og frække flæser. Med pikante hvin, mange benspjet og med skørterne op over hovedet forfører pigerne dommere og politifolk, som opgiver at håndhæve alle de

paragraffer, som gør livet kedeligt — for mændene — i Paris omkring århundredskiftet.

Scenearbejder Erik Bendt Svendlund har endnu en gang herset med fynske amatører, professionelle musikere og dygtige håndværkere, som har opbygget dele af Montmartre mellem de mørkegrønne bøger på de volde, hvor svenske og danske husarer i 1800-tallet sloges på livet løs. Gennem 43 år har der været voldspil i Nyborg, men det er første

gang, man binder an med Cole Porters »Can-can«.

— Det har været en stor opgave, men en spændende ting at lave, siger Erik Bendt Svendlund, som priser den lyst og energi mere end halvandet hundrede mennesker har lagt for dagen i deres fritid gennem flere måneder.

Hovedrollen som La Mome Pistace spilles af 19-årige Vibeke Krogsgaard fra Sorø. Resten af ensemblet er fra Fyn. Hovedrollen gjorde i sin tid Shirley

MacLaine verdensberømt, men den store opgave skræmmer ikke den 19-årige Sorø-pige.

I »Can-can« forekommer et hav af populære melodier, som de fleste kender, men de færreste aner stammer fra denne musical. En enkelt »Let's do it«, som Preben Uglebjerg forudså for en halv snes år siden, har fået ny tekst med mange hip til lokale folk.

Kll.

AKTUELT 15/12 82

82/68

Theophile:
Erling Rasmussen

Modellen:
Marianne Hansen

Etienne:
Wilhelm Stender

Boris:
Bjarne Nielsen

Hercule:
Jørgen Johansson

